

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Belgien) den 11 januari 2019 –
Belgiska staten mot Pantochim SA, i likvidation**

(Mål C-19/19)

(2019/C 103/14)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i det nationella målet

Klagande: Belgiska staten

Motpart: Pantochim SA, i likvidation

Tolkningsfrågor

- Ska bestämmelsen om att en fordran i fråga om vilken indrivning begärs ska "behandlas som en fordran i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte", såsom föreskrivs i artikel 6 [andra stycket] i rådets direktiv 2008/55/EG av den 26 maj 2008 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder, som ersätter artikel 6.2 i rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder, tolkas så att den anmodande statens fordran ska likställas med en fordran som den anmodade staten har, på så sätt att den anmodande statens fordran ska anses utgöra den anmodade statens fordran?
- Ska uttrycket "privilège" (förmånsrätt) i artikel 10 i rådets direktiv 2008/55/EG av den 26 maj 2008 och, före kodifieringen, artikel 10 i rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976, tolkas så att det avser den företrädesrätt som fordran är förenad med och som medför en rätt till företräde framför andra fordringar i händelse av konkurrerande anspråk, eller så att det även avser varje annan mekanism som i händelse av konkurrerande anspråk leder till att fordran betalas med företräde framför övriga anspråk?
- Ska den möjlighet som skattemyndigheten har att företa kvittning, på de villkor som föreskrivs i artikel 334 i programlagen av den 27 november 2004, i händelse av konkurrerande anspråk anses utgöra en förmånsrätt i den mening som avses i artikel 10 i de ovan nämnda direktiven?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundessozialgerichts (Tyskland) den 16 januari 2019 –
ZP mot Bundesagentur für Arbeit**

(Mål C-29/19)

(2019/C 103/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundessozialgericht

Parter i det nationella målet

Klagande: ZP

Motpart: Bundesagentur für Arbeit

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 62.1 i förordning (EG) 883/2004 ⁽¹⁾ jämförd med artikel 62.2 i samma förordning tolkas på så sätt att den behöriga institution i den medlemsstat där en person är bosatt vid beräkningen av förmånerna då en arbetstagare blir arbetslös ska utgå från den "lön" som vederbörande "hade" under sin senaste anställning inom denna institutions territorium, även när denna lön enligt den nationella lagstiftning som gäller för den behöriga institutionen i fråga om arbetslöshetsunderstöd på grund av att referensperioden för ersättning är för kort och inte kan beaktas och det därför i stället stadgas om fiktiv beräkningsgrund för förmånerna?
- 2) Ska artikel 62.1 i förordning (EG) nr 883/2004 jämförd med artikel 62.2 i samma förordning tolkas så att den behöriga institutionen i den medlemsstat där vederbörande är bosatt vid beräkningen av förmånerna då en arbetstagare blir arbetslös ska utgå från den "lön" som vederbörande "hade" under sin senaste anställning inom denna institutions territorium, även när denna lön enligt den nationella lagstiftning som gäller för den behöriga institutionen i avsaknad av framräkning i rätt tid inte får inräknas som beräkningsunderlag för förmånerna under referensperioden för ersättning och det i stället föreskrivs en fiktiv beräkning av förmånen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 2004, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta domstolen (Sverige) den 10 januari 2019 –
Diskrimineringsombudsmannen / Braathens Regional Aviation AB**

(Mål C-30/19)

(2019/C 103/16)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Diskrimineringsombudsmannen

Motpart: Braathens Regional Aviation AB

Tolkningsfrågor

Måste en medlemsstat i ett mål om överträdelse av ett förbud som föreskrivs i direktiv 2000/43/EG ⁽¹⁾ där den utsatte begär diskrimineringsersättning alltid pröva om diskriminering har skett – och i förekommande fall konstatera att så har skett – oavsett om den som anklagas för diskriminering har eller inte har vitsordat att diskriminering har skett, om detta begärs av den utsatte för att kravet i artikel 15 om effektiva, proportionerliga och avskräckande sanktioner ska anses vara uppfyllt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung (EGT 2000, L 180, s. 22)